

Dir. / indir. Reflexivität

RHH §§ 193; 264

NM §§ 470-472; 82-86; 455

1. senatui populus ipse moderandi et regendi ____ potestatem tradidit.
2. illa orationis ____ cum scriptis alienis comparatio non mediocris contentio est.
3. Socrates, cum ____ scriptam orationem disertissimus orator Lysias attulisset, non invitus legit.
4. Helvetios in fines ____ reverti iussit.
5. homines prius ipsum illud, quod proprium ____ iudici est, audire desiderant.
6. orator pervestigat, quid ____ cives cogitent, sentiant, opinentur, expectent.
7. Ad haec Ariovistus respondit: ius esse belli, ut, qui vicissent, ____, quos vicissent, quem ad modum vellent, imperarent. Item populum Romanum victis non ad alterius praescriptum, sed ad ____ arbitrium imperare consuesse. Si ____ populo Romano non praescriberet, quem ad modum ____ iure uteretur, non oportere ____ a populo Romano in ____ iure impediri. Haeduos ____, quoniam belli fortunam temptassent et armis congressi ac superati essent, stipendiarios esse factos. Magnam Caesarem iniuriam facere, qui ____ adventu vectigalia ____ deteriora faceret. Haeduis ____ obsides redditurum non esse neque his neque eorum sociis iniuria bellum inlaturum, si in eo manerent, quod convenisset, stipendiumque quotannis penderent; si id non fecissent, longe ____ fraternum nomen populi Romani afuturum. Quod ____ Caesar denuntiaret ____ Haeduorum iniurias non neglecturum, neminem ____cum____ sine ____ pernicie contendisse.